

derimod allerebe nu at burde udtale, at det Beløb, hvortil Tabet her er angivet, dog maa skee er lidt større, end det i Virkeligheden vil vise sig at have været. Jeg troer, at man har overseet, at Tolben bør fradrages i dette Beløb, men der er paa den anden Side ganske vist ogsaa paaført Statskassen et Tab ved Salget, idet der er udredet Tolbgodtgjørelse til den, der har kjøbt Klædet. Jeg gjør kun denne Bemærkning, fordi jeg ikke troer, at Beløbet 213,000 Rd. ganske nøie vil vise sig at svare til det virkelige Tab. Jeg troer ogsaa ved denne Leilighed at burde bemærke, at Tabet for Statskassen neppe kan siges at være blevet forøget ved den Maade, hvorpaa Salget af omtalte Klæde har fundet Sted. Jeg maatte tage den Beslutning at lade Klædet sælge, da jeg fandt det slet og uanvendeligt til Brug for Hæren, og det var naturligviis udsat for Forringelse i Værdien for hver Dag, det henhælaa ubenyttet. Jeg troer imidlertid, at Salget maa siges at have fundet Sted paa en for Statskassen efter Omstændighederne forbeholdagtig Maade, og den Omstændighed, at Tabet nu nøiagtigt kan beregnes, maa vistnok betragtes som en Fordeel. Jeg troer ikke, at der er Anledning for mig til at høre mig særligt om de andre Indstillinger, hvilke jeg, som sagt, ikke har nogen Grund til at modsætte mig.

Bjerring: Det vil vistnok findes passende, at jeg hører et Par Ord om, hvad der i Udvalgets Betænkning findes anført med Hensyn til Behandlingen af Marineministeriets Regnskab. Det er vistnok meget beklageligt, at en af Statsrevisorerne har været forhindret fra at tage Deel i en stor Deel af de Møder, som Statsrevisionen har holdt saavel over andre Dele af Statsregnskabet som ogsaa særligt over det af ham behandlede Regnskab for Marineministeriet, men det maa dog ikke derved glemmes, at der for vedkommende Statsrevisor har været en aldeles afgjørende Nødvendighed tilstede til at være fraværende fra Byen, idet han, medens disse Forhand-

linger stod paa, af Hans Majestæt blev konstitueret til Commandant paa Bornholm, og det dog allsaa var ligefrem umuligt for ham i hele den Tid at kunne opholde sig i Kjøbenhavn for at varetage Statsrevisorforretningerne. Hvad det angaaer, at selve Betænkningen kun er undertegnet af tre Statsrevisorer, da er det ikke første Gang, at Saadant har været Tilfældet. Det var mærkeligt nok idetmindste i en vis Forstand Tilfældet med den allerførste Statsrevisionsbetænkning, der blev forelagt, nemlig den over Regnskabet for 1850—51, idet nemlig kun tre af Statsrevisorerne undertegnede denne Betænkning uden Reservation, medens der derefter kom en Reservation, med hvilken den fjerde Statsrevisor undertegnede den. Dette er imidlertid ikke det eneste Tilfælde, ligesom det jo heller ikke er ganske adækvat. Betænkningen over Regnskabet for 1860—61 er ligeledes kun underskrevet af tre Statsrevisorer, uden at den fjerde Statsrevisors Underskrift senere kom til, og det Samme var Tilfældet med Betænkningen over Statsregnskabet for 1861—62, idet der nemlig i den kun er anført, at den fjerde Statsrevisor ved Sygdom havde været forhindret fra at deeltage i Arbejdernes Afslutning. Nu er Sygdom naturligviis en afgjørende Undskyldningsgrund, men det forekommer mig, at ogsaa den Grund, som jeg nys anførte med Hensyn til Statsrevisionens Betænkning for 1864—66, maa siges at indeholde en aldeles afgjørende Undskyldning. — Hvad dernæst angaaer de enkelte Punkter i Statsrevisionens Betænkning, da hedder det i § 3 af Instruxen for Statsrevisionen: „Beslutninger kunne kun tages, naar samtlige Statsrevisorer ere blevne betimeligt tilfagte og mindst tre Medlemmer ere tilstede.“ Det er allsaa i Instruxen forudsat, at Statsrevisionen kan komme i den uafviselige Nødvendighed at maatte tage Beslutning, uden at alle dens fire Medlemmer ere tilstede. Der stilles blot den Betingelse, at samtlige Medlemmer skulle have været tilfagte, men dette har ogsaa været iagttaget ved Behandlingen af